

Publicerad 2010-01-19 19:47 av Thisisnotashoe

ännu en fortsättning (nr 7) på något, jag vet inte vad

Uppe i taket snurrade universum

Måndag. Idag var en måndag. Det hade jag noga kollat upp redan igår och i förrgår. Den här måndagen var den dagen jag skulle dö. Det hade jag bestämt för länge sedan i ett anfall av hat mot livet och mig själv. Det var väl något år sen nu, men jag hade kommit ihåg det. Dock var jag inte lika säker nu på att jag ville dö som då. Saker hade faktiskt blivit bättre, eller? Jag drog på mig en t-shirt och ett par jeans som låg på golvet. Sen spatserade jag ut i aprilsolen. Den sista i mitt liv. Tog bussen in till stan. Hela världen stirrade på mig. Halvvägs mådde jag så illa att jag var tvungen att kliva av. Jag befann mig mitt inne i skogen, sen råkade jag spy på mina skor. Jag torkade av dem i mossan, fast att det inte spelade någon roll egentligen, jag skulle ju ändå dö. Jag måste ha somnat där sen, under gran ett par hundra meter in i skogen, för när jag vaknade var det mörkt. Jag sa till stjärnorna att jag ville upp till dem, att de var mina vänner. Jag tror att de hörde mig trots att de inte svarade. På en sten några meter bort låg en röd, tjock bok, en bibel. Jag bläddrade lite förstrött i den och plötsligt var jag hemma. Jag blinkade ordentligt några gånger för att se om jag verkligen såg rätt. Men visst var det mitt kök, min matta och min säng. Jag la mig på sängen. Uppe i taket snurrade universum som om inget hade hänt. Jag stötte i något hårt. Det var bibeln. Samma bibel som i skogen. Irriterat kastade jag ut den genom fönstret. När jag tittade på klockan såg jag att det inte var måndag längre. Hon var tjugotvå minuter över tolv. Jag drog täcket över huvudet. Nu var det försent för att dö.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thisisnotashoe med Poeter.se id #31234 innehar upphovsrätten